

Jean Paul Olive

Maurice Ouhana: Ο επαναπροσδιορισμός της χρονικότητας των μύθων

Ο Μωρίς Οχανά θεωρούσε αναντίρρητα τον εαυτό του μέρος ενός φανταστικού μεσογειακού χώρου, που κάποτε υπήρξε πλούσιος και συνάμα πολυσχιδής. Η Βόρεια Αφρική, η Ισπανία του φλαμένκο και οι μύθοι της ελληνικής αρχαιότητας συνδιαλέγονται στο έργο του, το οποίο επιπλέον παρουσιάζει μια χρονικότητα φτιαγμένη από παύσεις, από στιγμές που αρθρώνονται μέσα από σιωπές, από μια ενέργεια διόλου καταναγκαστική. Αυτό το χαρακτηριστικό, όπως επίσης και το παιχνίδι της χωρικότητας στη γραφή του, μας κάνει να στοχαστούμε επάνω στη σχέση που αναπτύσσεται ανάμεσα σε αυτή την ιδιαίτερη χρονικότητα και τους μύθους που επαναπροσδιορίζει στο έργο του ο Οχανά. Όπως ακριβώς παρασύρει τους μύθους με τρόπο δημιουργικό σε μια φανταστική κίνηση, η χωρο-χρονικότητα σε πολλά έργα του δεν αποτελεί μια απλή απόρριψη της τελεολογίας, αλλά μαρτυρά τον προβληματισμό του γύρω από το ζωντάνεμα του ήχου, στο πλαίσιο μιας άλλης δυναμικής πέρα από τη μουσική παραλλαγή. Θα εξετάσουμε λοιπόν ορισμένα παραδείγματα από το έργο του, που ασκούν γόνιμη επίδραση στη σύγχρονη σύνθεση.